

Fuktig ängsmark

Definition.

Fuktig till blöt, mer eller mindre träd- och buskbevuxen ängsmark, insprängd i skog eller i anslutning till skog, som visar tydliga tecken på hävd genom bete eller slätter. Hävden ska pågå idag eller ha bedrivits ungefär fram till 70-talets mitt. Det är antagligen tämligen vanligt att denna biotop förekommer som en del i områden med flera olika typer av nyckelbiotoper.

Kännetecken.

Den fuktiga ängsmarken har en hävdgynnad kärlväxtflora med exempelvis ett flertal orkidéer, granspira, ormtunga och flera starrarter. Ängar med en kalkhaltig mark eller källvatten har en särpräglad och artrik flora. För att floran ska bevaras på sikt i den fuktiga ängsmarken krävs bete eller slätter. Vid ohävd eller svag hävd sker ofta inväxning av viden, al, björk och tall. Det är inte ovanligt att hävdtrycket avtagit successivt under de senaste decennierna.

Signalarter.

Kärrfibbla, flugblomster, gräsull, dunmossa, kärrkammossa, tuffmossor.

Andra namn. Fuktig slätteräng, strandäng, sidvallsäng.